

NEW YORK - MESTO pre slobodných a tých ostatných

Jablko sveta. Štát ríše. Gotham. Aj pod takými to menami poznáme jeden z najznámejších mestských štátov USA – New York. Založený bol Holanďanmi v roku 1624 a pôvodne sa volal New Amsterdam. Už o sto rokov na to sa mesto stalo najväčším v Spojených štátoch amerických. Toto postavenie si udržiava dodnes. Je rozdelené na štyri časti, z ktorých jedna je samostatný ostrov. Bolo štrnásteho marca, keď sme pristávali na letisku J. F. Kennedyho a tešili sa, že sa budeme onedlho prechádzať jeho ulicami.

Cestovať po svete dnes nie problém takmer pre nikoho. Stačí si našetriť dostatok peňazí a môžete odletieť hoci do Hollywoodu natočiť vlastný film. Alebo do Grand Canyonu splavovať rieku Colorado. Dá sa ísť do Montany a nájsť poklad. Toto všetko sú atrakcie, ktoré robí každý druhý turista. Ja som plánovala pozrieť v New Yorku viac ako len Central Park, Rockefellerovo centrum alebo Empire State Building. Chcela som nájsť niečo, čo obyčajným turistom ani nenapadne navštíviť a oceniť.

Najskôr som si začala všímať, čím sa New York líši od Slovenska. Zamerala som sa na kultúru a správanie Američanov. Keďže dnešný globálny problém je recyklácia a spracovanie odpadu, zaujímalo ma, ako to funguje v Amerike. Aj keď sú newyorské ulice zaplnené odpadkovými vrecami, v jednom nás mesto prekonáva.

V recyklácii. Každý Newyorčan musí recyklovať. Kto nemá odpad vytriedený, platí nemalý poplatok. Koše sú kontrolované a nikoho nezaujímajú, či ste mali čas na vytriedenie alebo nie. Musíte si ho nájsť.

Zamerala som sa na detaily. Niektoré sú geniálne. Náladu mi napríklad spravili aj pri skúšobných kabínkach. Väčšinou tam stojí nejaký sympatický pán, ktorý sa na vás usmieva a pomôže vám s oblečením, ak je ho viac. Vyberie vám kabínku a označí ju, takže do nej nikto viac nevojde. Keď som sa v nových šatách ukazovala rodine, dokonca ma pochválil, ako dobre vyzerám!

Alebo niečo iné. Išli sme autobusom, keď sme zrazu museli zastaviť kvôli havárii. To je v New Yorku problém, pretože môžete čakať aj dve hodiny na jednej ulici. Boli sme nervózni. Nedalo sa vystúpiť ani

robiť nič iné. Človek, ktorý sedel na sedadle vpredu, sa zrazu postavil a zdvihol zrak od mobilu. Všetkým nám oznámil, čo sa deje a koľko to bude trvať. Neznámy cudzinec. Žiaden policajt, nikto dôležitý. Nebola to jediná nezvyčajná situácia. Iný deň si vedľa nás sadli dvaja muži. Nepoznali sa, a keď sa uvideli, ani sa nepozdravili. Asi po desiatich minútach jazdy prvý podal druhému ruku. Zoznámili sa a začali sa rozprávať. Preberali politiku, rodinu, problémy a mnoho iného. Pri nejakej téme sa k nim pripojila aj šoférka autobusu, veď v New Yorku sa ide tak pomaly, že sa nič nemohlo stať. Myslala na Slovensku jeden druhému v autobuse vyhýbame. A možno by sme nemuseli.

Niektorými vecami som ale bola nemilo prekvapená. Myslím, že väčšina z vás by určite tvrdila, ako

(Pokračovanie na ďalšej strane)

Čas sa neúprosne mína

Prečo? Pretože prichádza zima, pretože nás čakajú maturity, SOČ-ky a iné problémy, ktoré nás sprevádzajú prvý polrok v škole. Drahí čitatelia Gympsy, nový školský rok je tu. Po letných prázdninách, ktoré zas až také dlhé neboli, sme znova dali hlavy dokopy, vypovedali zopár učiteľov, prečítali zopár kníh a nové číslo je vonku. V sychravom počasí sa s horúcim čajom v ruke uchýlíte k stránkam nášho časopisu.

Stela Slemenská, 4.A

ALEX BETHEL ENGLE

Už ste niekedy premýšľali nad školským pobytom v zahraničí? Pretože ja viem o niekom, kto sa na takýto pobyt vybral. A prekvapivo priamo na naše gymnázium. Je to Alex, dievča, ktorého pôvod ma už druhý mesiac miatol. Asi práve preto som sa rozhodla vypovedať ju a zistiť, ako sa našej škole podarilo pritiahnúť niekoho zo zahraničia.

Alex Bethel je 15-ročné dievča z Washington D.C., no posledné dva roky žila v Hamburgu v Nemecku, takže ovláda aj nemčinu. Samozrejme, slovenčinu sa snaží doučiť a zatiaľ jej to ide. Na našu školu si už zvykla a dosť sa jej tu páči, dokonca mi prezradila jednu milo prekvapujúcu vec, že naše gymnázium je v mnohých veciach lepšie ako to nemecké.

Rozdiel medzi nimi je napríklad taký, že my berieme učenie akosi vážnejšie. Aby som pokračovala v tom vychvalovaní, pri jej hodnotení Slovenska nevedela prísť ani na jednu vec, ktorá by sa jej nepáčila. Zaujala ju naša príroda, jedlá, mestá a samozrejme aj folklórne tance.

Sama rada tancuje, okrem toho obľubuje futbal a hrá na flaute. Jedna vec, ktorej sa u nás venovať

nemôže, je plachtenie. V Hamburgu, meste s jedným z najväčších prístavov v Európe, toto problém nebol, no pri našom skromnom Váhu tomu veľmi šance nedávam.

Takže toto je Alex a bude tu s nami ďalší rok. Nebojte sa ju zastaviť na chodbe a precvičiť si angličtinu. Pôsobí trochu hanblivo, ale časom ju to prejde. A keby ste sa báli, že zastavíte inú anglicky hovoriacu 15-ročnú blondínu, prihadzujeme fotku.

Vasília Bartošová, kvinta

Znova ďalší PRVÁCI?

Zas a opäť sú tu ďalší noví študenti 4-ročného štúdia. Zo žiakov základných škôl sa zrazu stali študenti strednej školy. Nová trieda, noví spolužiaci, noví učitelia, nová škola. Prváci sa zrazu zdeviatkajú, najstarších žiakov na škole, stanú najmladšími študentmi. Všetci si ich obzerajú a nikto ich spočiatku nepozná. Toto môže vyvolať u prvákov rôzne pocity. Určite to však potvrdí maximálne rok, kým prídu noví študenti – znova ďalší prváci. Jednou z najdôležitejších vecí v očiach prvákov je ukázať sa učiteľom v tom najlepšom svetle, teda nastaviť vysokú latku hneď na začiatku. Prváci majú oveľa náročnejší rozvrh, počet hodín jednotlivých predmetov je oproti základnej škole o niečo väčší. Je preto úplne bežné, že sa niektorým študentom, ktorí mali na základnej škole dobré známky, prechodom na strednú školu známky zrazu zhoršia. Môže to byť len dočasné a postupne si ich môžu vylepšiť, pretože si osvoja nové návyky. No podľa menšieho prieskumu sa naším prvákom zatiaľ veľmi darí, pomaly ale isto si zvykajú na nové prostredie, spolužiakov a učiteľov, a sú spokojní, že si vybrali práve naše gymnázium.

Soňa Tesařová, 1.B

„Ach, ako som sa v tebe krásne zamotal...“ Takýmito slovami z básne Pavla Koyša sa dňa 20. 10. prihovárал porote študent triedy kvinta – Šimon Stanko. Zrejme sa jej to páčilo, pretože obsadil tretie miesto a získal aj špeciálnu cenu v celoslovenskej súťaži v prednese slovenskej ľúbostnej poézie s názvom Koyšove Ladce. Srdečne blahoželáme!

NEW YORK - MESTO pre slobodných a tých ostatných

(Dokončenie z predch. strany)

v Amerike všetko funguje, obchody sú otvorené 24 hodín denne a máte kopu času na všetko. Nie je to tak. Takmer všetky veľké obchodné centrá otvárajú o desiatej. Fajn je, že sa k nim môžete dopraviť autobusom. Chodia po celom meste každých desať minút. Na každej ulici je zastávka pre iný autobus. To znie super. Hlúpe je, že ak sa šoférom nechce zastaviť, nezastavia. Jednoducho vás odignorujú. Preto sme radšej chodili metrom. Alebo ak chcete, zoberte si žltý taxík, tie sú rýchle a pohodlné.

O štáte New York je známe, že sú tam milióny turistov a imigrantov. Nevedela som si predstaviť, či sa nejako stretávajú alebo sú utláčaní, kým sme neprišli na zastávku metra BayParkway. Je to najväčšia židovská štvrť v USA. Žijú tu len a len Židia. Majú vybudované školy, domy aj obchody. Predávajú svoje košer koláčiky a iné potraviny. Hovoria svojím jazykom a veria svojmu náboženstvu. Takisto je tu niekoľko obrovských štvrtí Číňanov. Menšie sú talianske časti mesta a najmenšie sú ruské. Žijú tu aj moslimovia, ale tí nemajú vlastnú štvrť. Queens je jednou zo štyroch častí New Yorku a žijú tu hlavne Afroameričania. A všetci títo ľudia sa môžu stretnúť aj na jednom mieste naraz a nič sa nestane. Nezaujímajú sa o seba. A ak sa niekedy dostanete do Jablka sveta, choďte sa pozrieť aj na takéto veci. Lebo táto tolerancia národov a náboženstiev svedčí o tom, že sa to dá. Dá sa vychádzať aj s ľuďmi, ktorí nie sú ako my.

Tak ako všade, aj tu žijú chudobní a bohatí. Najchudobnejší žijú na Staten Islande. Je to jedna z častí štátu New York. Celý Staten Island je jeden ostrov. Umelo vytvorený, prakticky len štrka piesok. Rozlohou je obrovský, ale sú tu aj najlacnejšie domy a najhoršie štvrte. Dom tu kúpite za pár dolárov hlavne preto, že nikdy neviete, kedy vám ho podmyje voda a vy ostanete bez domova. Situácia sa tu čím ďalej, tým viac zhoršuje. Sťahujú sa z neho obchody, a tak odtiaľ musia ľudia cestovať za prácou do centra mesta. Ľudia z celého štátu sem chodia preto, aby sa mohli previesť na Ferry. Vrelo odporúčam! Ferry je veľká, oranžovo-modrá loď. Prevážate sa na nej zadarmo. Dostanete sa ňou

až na Manhattan, kde môžete ísť do Central Parku alebo vidieť pomníky dvojičiek. Loď je strážená políciou.

Okrem týchto návštev sme sa boli pozrieť aj vo Washingtone a Atlantic City, ktoré je kasínové mesto. Videli sme Biely dom, aj najznámejšie kasína Ameriky.

Zhrnuté a podčiarknuté - New York je jednoobrovské multikultúrne spoločenstvo. Ľudia rôznych zvykov a tradícií tu žijú a rešpektujú sa. Ak sa chcú rozprávať, urobia tak. Ak nie, kráčajú vedľa seba a nevyšimajú si jeden druhého. Heslo celého New Yorku by mohlo byť - TU NIKOHO NEZAUJÍMATE. Nikto sa nestará, či ste zmeškali vlak. Ľudia na ulici nezaujímajú, či máte dnes peniaze na jedlo, a zajtra ich mať nebudete. Bezdomovcov je tam hromada a denne vyzbierajú len naozaj máličko. Ľuďom je totálne ukradnuté, čo máte na sebe a akú hudbu práve počúvate. Viem, že si možno trochu odporujem. Veď jeden sa k druhému v autobuse prihovril a ten pán nám oznámil, čo sa deje na ceste. Ale zrejme z každého pravidla existuje výnimka. Ak New York vnímam ako celok, som len ďalšia z osem a pol milióna. Akoby som nebola dôležitá. A keď sa na to pozerám späť, je to fajn. Pretože v žiadnom meste som sa zatiaľ necítila tak voľne ako tam. A aby ste porozumeli celej atmosfére New York City a vedeli sa do nej vžiť, musíte tam, samozrejme, ísť a pocítiť ju sami. Veď kde v Európe môžete zažiť niečo také?

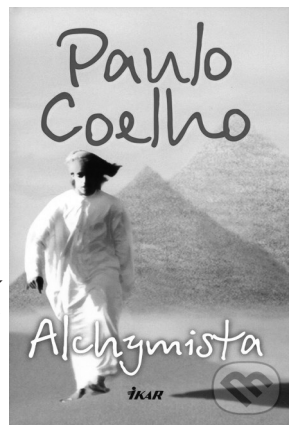
Alexandra Tokarčíková, kvinta

Paulo Coelho: Alchymista

Táto kniha je Biblia moderného človeka. A to nemusíte veriť v Boha. Poukazuje na fakt, že aby človek spoznal svet a zažil dobrodružstvo, nemal by sa brániť novým skúsenostiam či cestovaniu. Je najznámejším dielom brazílskeho spisovateľa Paula Coelho. V 80-tych rokoch údajne zažil mystické stretnutie a vydal sa na púť do Santiaga de Compostela, aby sa stal katolíkom. Putovanie je aj základným motívom knihy. Je to príbeh malého chlapca, pastiera oviec, ktorý mal zvláštny sen. Videl v ňom pyramídy a malé dieťa, ktoré mu ukazovalo nejaké

miesta. Preto si Santiago, hlavný hrdina, vyhľadal cigánku, aby mu jeho sen vysvetlila. Dozvedel sa, že má ísť na miesto, ktoré videl vo svojom sne, a nájsť poklad. Neskôr sa stretne so starcom, ktorý vie, že Santiago sa snaží prežiť svoj Osobný príbeh, len on sám o tom nevie. Podporuje ho v tom, aby išiel za svojim snom.

Názor na knihu môže byť

nájde množstvo symbolov, skrytých tajomstiev a niečo, čo je nutné čítať medzi riadkami. Citát: „Keď si niečo praješ, celý Vesmír sa spojí, aby si to mohol uskutočniť,“ sa vryl do pamäte nejednému čitateľovi a po prečítaní knihy by si ho mal pripomínať každý deň.

Martina Bujáková, 4.A

Medzinárodná značka kvality pre Gymnázium Púchov

Gymnázium Púchov získalo za školský rok 2016/2017 medzinárodnú značku kvality - Twinning Quality Label - za projekt E-twinning. Bol zrealizovaný študentmi v tom čase 1.B, terajšej 2.B, pod vedením pani profesorky Jany Komorovej. Takéto ocenenie nie je vôbec bežné, a preto sme požiadali pani profesorku Komarovú, učiteľku anglického a ruského jazyka na našej škole, a jej žiakov, ktorí projekt realizovali, o krátky rozhovor.

● Pani profesorka, čo vás viedlo k iniciovaniu projektu?

- Učím anglický a ruský jazyk. Študentov vedíme k tomu, aby získali jazykové zručnosti nielen pre úspešné testovanie v jazyku, ale predovšetkým pre život osobný aj pracovný. Zdalo sa mi dobrou myšlienkou skupine prvákov, ktorá sa mi javila ako veľmi šikovná a so záujmom naučiť sa viac než je len v osnovách, navrhnúť spoluprácu s ich rovesníkmi v inej krajine, spoznať sa prostredníctvom IT technológií a angličtiny, keďže oboje jedni aj druhí prirodzene a bežne používajú v každodennom živote, v škole aj v súkromí. To je práve základná idea E-Twinningu.

● Mohli by ste našim čitateľom E-Twinning priblížiť?

- Samozrejme. Učiteľ, ktorý má schopných a šikovných žiakov (ako som mala a mám ja) prídne nápadom, sformuluje tému, opíše postup a dá výzvu na E-twinning fórum, aby sa prihlásili partnerské školy zo zahraničia, ktoré chcú spolupracovať. Skupina žiakov z jednej školy sa skontaktuje s jednou alebo viacerými partnerskými skupinami z iných škôl a krajín. Spoločne komunikujú v angličtine prostredníctvom internetu a vytvorí spoločný produkt, s použitím rôznorodých IT technológií a aplikácií z internetu. Cieľom je, aby žiaci spoznali rovesníkov v inej krajine, zdokonalili sa v anglickom jazyku a aplikácii informačných technológií. To sme do bodky splnili. A ešte viac.

● A váš projekt? Aká bola jeho myšlienka, s kým vaši študenti spolupracovali a aký bol spoločný produkt?

- Inšpirovala ma vtedy prichádzajúca jar a s ňou Veľká noc. Zdalo sa mi, že by mojich študentov mohlo zaujímať, ako ju trávia ich rovesníci v inej krajine. Preto som prišla s témou Veľkonočné tradície a jedlá v našich krajinách a mojím študentom sa hneď pozdávala. Prihlásilo sa nám viacero škôl zo zahraničia, ktoré s nami chceli spolupracovať, ale vybrali sme si skupinu prvákov zo strednej školy v Taliansku. My sme Talianom prostredníctvom videí, návodov a fotodokumentácie spracovaných rôznych IT aplikáciách a, samozrejme, v angličtine, priblížili naše veľkonočné

tradície a jedlá a oni svoje poskytli nám. Vo veľkonočnom období sme si naozaj prakticky vyskúšali a zdokumentovali taliansku Veľkú noc a oni slovenskú. Spoločný produkt je veľmi zaujímavý – je to Manuál pre cudzinca na prežitie Veľkej noci na Slovensku a v Taliansku.

● Čo Vám projekt okrem práce navyše a časovej náročnosti priniesol?

- Pre mňa je dôležité, čo priniesol

Samozrejme som si nemohol odpustiť spýtať sa aj žiakov na ich hodnotenie. Čo vám E-Twinning priniesol?

● Zdokonalil som sa v angline (smiech). Nadobudol som nové schopnosti vo vytváraní projektov a editovaní videí a naučil som sa spolupracovať. Páčilo sa mi aj to, že sme viac spoznali taliansku kultúru.

(Henrich L.)

● Pomohlo nám to v spolupráci, utužilo nás to ako kolektív. Páčilo sa mi to, ako sme si užili spoločný piknik.

(Mária K.)

● Lepšia angličtina mi príde vhod. Spolupráca je to, čo sme sa naučili, myslím, všetci. A spoznanie tých nových ľudí bolo skvelé!

(Barbora K.)

● Poviem to takto... S nikým z nich si nepíšeme, nekomunikujeme spolu a ani raz sme sa nevideli. Avšak spoznali sme ich kultúru, zvyky a sviatky.

(Petra Š.)

mojim žiakom. Boli prvý rok na gymnáziu v novom prostredí, novom kolektíve, s návalom učenia, s angličtinou na rôznych úrovniach. Chcela som, aby sa aj inou formou zdokonalili v angličtine a popritom aj v IT (ktoré neučím), cez poznanie inej kultúry spoznali sami seba a seba

navzájom, stmelili sa v kolektíve, posilnili pocit zodpovednosti za spoločný výsledok. Som presvedčená a vidím, že sa mi to podarilo.

V máji 2017 som reprezentovala Gymnázium Púchov na medzinárodnej konferencii E-Twinning v Mníchove (4. -6. mája) ako jedna

z piatich vybraných pedagógov zo Slovenska. Vystúpila som tam s prezentáciou nášho projektu a získala som veľmi priaznivé reakcie a obdiv za myšlienku a spracovanie, za spojenie s reálnym životom a kreativitu súčasne. Priamo tam som získala veľa kontaktov na školy, ktoré chcú s nami spolupracovať, či už v projektoch E-Twinning, alebo iných. Je to pre mňa veľké zadostučenie.

● Plánujete projekty medzinárodnej spolupráce škôl aj v budúcnosti?

- Ako triedna učiteľka prímym mám v hlave nápad na ich medzinárodnú spoluprácu s rovesníkmi. Je to výzva a teším sa na to. A, samozrejme, mám veľké plány s terajšou 2.B, nielen na E-twinning, ale aj na iné projekty.

**Pýtal sa a spracoval
Matteo Hlavon (2.B)**

Učiteľský HORORskop

Október síce prekvalitval nádhernou farebnou jeseňou, ale nám opäť pripomenul školské povinnosti. Zamerať by sme sa mali hlavne na študentmi milovanú a jednoduchú slovenčinu. A keďže je naša milá pani profesorka Boleková narodená v znamení Váh, mali by ste aj vy poriadne zvážiť, ako si budete počínať v nasledujúcich dňoch. Tak nech sa páči, vrhnime sa na to!

VÁHY (22.9. – 23.10)

Pani profesorka Martinka Boleková narodená 10. 10.

• PÍSOMKY/SKÚŠANIE

Poriadne si zastrúhajte pastelky, pretože ak by ste náhodou nevedeli, čo do písomky napísať, tak kreslite. Pani profesorku potešíte a určite vám tam nejaké tie bodíky pripočíta. Ak by ste tam poprípä-

de napísali nejakú krátku báseň, ubezpečujem vás, že ste za vodou. Tento mesiac bude pani profesorka rozdávať samé jednotky. Dokonca aj keby ste nechceli.

• CHÝBANIE

Občas sa niečo vyskytne, ale to len preto, lebo sa pôjdeme spolu

kultúrne vyžiť do nejakého divadla.

• NÁLADA

Nálada bude samozrejme výborná. Ale určite by ste si šplhli, keby ste pani profesorku na hodinách privítali šálkou dobrej kávy. Na tej si isto-iste pošmakuje a môžete celú hodinu len tak prekecať. Pani profesorka bude tento mesiac nadmieru zhorovčivá. Tak slovo zdar!

Karolína Janypková 3.B

PIKOŠKY Z LETA UČITEĽOV alebo Kto? Kde? Kedy? S kým?

Letné prázdniny sú síce za nami, ale my sme si na ne chceli ešte trochu pospomínať – na tie krásne časy plné oddychu, pohody a absencie školy. Prinútili sme niektorých našich učiteľov trochu rozprúdiť tú časť mozgu, kde sa nachádzajú spomienky, konkrétne spomienky na tohtoročné leto. Pýtali sme sa ich, či zažili niečo nezvyčajné, vtipné, alebo jednoducho, čo bol ich najlepší zážitok z prázdnin. Niektorí odpovedali jednoducho a krátko, iní sa rozprávajú, no to nemení nič na tom, že všetky ich zážitky boli zaujímavé a hodnotné. Tu sú ich odpovede:

PhDr. Jana Galánková Komorová
Nezvyčajným, krásnym a osviežujúcim zážitkom z leta bol pre mňa hneď začiatok letných prázdnin, keď som sa tu na gymnáziu stretla so žiakmi mojej budúcej, dnes už terajšej triedy prima. Boli pozvaní k nám do školy na začiatku svojich prázdnin, aby sa zoznámili s prostredím, so mnou - novou triednou učiteľkou, niektorými učiteľmi a medzi sebou navzájom. Bol to krásny letný deň a trochu iný, lebo práve začali prázdniny, škola bola tichá, počasie prekrásne. Spoznali sme sa, vytvorili sme spolu náš triedny plagát, zahrali sa po anglicky, pozorovali zatmenie slnka cez hviezdársky ďalekohľad na školskom dvore, pochutnali sme si na koláčiku, vytvorili pekne ozdoby a voňavé mydlička v chemickvej učebni, zahrali hry v telocvični. V septembri na slávnostnom začiatku nového roka ma v divadle víтали už známe úsmevy žiakov mojej novej triedy.

Mgr. Ronald Súra
Toto nebolo tak zážitok ako skôr ironia, že keď sme boli v Nemecku, všade na Slovensku a v okolitých štátoch bolo pekne a horúco, len v meste, kde sme boli celý čas, pršalo a bolo zatiahnuté.

Mgr. Martina Pavlíková
Nezvyčajným zážitkom bolo pre mňa zemetrasenie, ktoré sme zažili začiatkom leta na Rhodose. Bola to asi tretia noc našej dovolenky, keď sme sa zobudili na to, že sa s nami v izbe hýbe nábytok. Všetci vystrašene vybehli von, niektorí tam dokonca chceli nocovať! Trvalo to asi pol minúty a na ďalší deň sme sa

dozvedeli, že zemetrasenie malo silu 6,2 na Richterovej stupnici.

Mgr. Zuzana Vasková
Zážitok leta, s ktorým sa chcem podeliť, nie je veľmi smiešny, ani si nenárokujem na prvé miesto do vitríny nezabudnuteľných chvíľ mikrosвета náhodných zázrakov, ktoré bývajú v televíznych novinách vždy na záver. Je obyčajný a ľudský. Koniec júla, stredomorský ostrov, plný autobus ľudí. Leto, družná atmosféra potiacich sa bytostí. Vždy radšej na dovolenke cestujem „normálnou“ bežnou dopravou – fakultatívne výlety sa mi zdajú umelé, pre turistov, príliš pohodlné, odtrhnuté od reality daného miesta. V autobuse to zrazu zašumelo vzrušením. Štyri ženy - neorientujúce sa v spleti malých dedínok, zabudli vystúpiť na svojej zastávke. Hrozilo, že zmeškajú trajekt, ktorý bol len prestupnou stanicou na ich ceste domov. Vyzerali exotickšie ako my všetci v autobuse dokopy. Nenariekali, nenadávali, ale šofér pochopil. Jednoducho otočil autobus a vrátil sa - vyložiť ich. Asi desať kilometrov. Nikto z ostatných cestujúcich neprotestoval. Mladé ženy sa s ním pustili do reči. Sú z Paraguaja. Či záchranca vie, kde to je. Hovorí, že vie. Na mape. Celý život žije len na tomto ostrove. A napriek tomu gesto, ktoré urobil, bolo v tú chvíľu pre mňa svetové.

RNDr. Dagmar Balalová
Ja nijaké zvláštne zážitky z leta nemám, moje prázdniny boli skôr oddychové, ale bolo pre mňa príjemným prekvapením, keď som sa na začiatku prázdnin dozvedela, že budem po tretíkrát babkou.

Mgr. Jana Kováčová
Zhrniem to dopár slov. Výnimočné pre mňa boli krásne hory a turistika na Donovaloch, vypálená dedinka Kalište, ktorú sme navštívili, šum mora na dovolenke, krásne, slnečné počasie, pokoj, smiech mojich detí a v neposlednom rade to, že som nemusela každý deň používať make-up.

Mgr. Martina Boleková
Najväčším zážitkom pre mňa je, že ešte žijem. Tesne vedľa mňa padla tehla z cca 7-metrovej výšky a roztriekala sa na cimpr-campr. Pár centimetrov ma delilo od toho, aby sa pristávacou plochou stala moja hlava. Okrem toho som veľa pracovala hlavou aj manuálne. A prečítala množstvo hodnotných kníh. Nuž,

dúfam, že som po lete zase trochu múdrejšia a aj pokornejšia...

Keď som sa učiteľov pýtala na ich zážitky, väčšina z nich začala s tým, že zrejme nezvyčajné zážitky nemajú, ale keď si to teraz zhrnieme, máme tu zemetrasenie prežvišiu, takých, čo stretli šoférov-hrdinov, či tých ktorých počasie jednoducho nemá rado a ja dúfam, že po prečítaní tohto článku sa všetci budeme cítiť tak, akoby prázdniny vôbec neskončili – len sa do nich priplietla škola, ale to je predsa úplne nepodstatné, nie? Dúfam, že čítanie nášho časopisu vás dobre naladilo a našim profesorom ďakujem za ochotu.

Natália Smatanová, kvinta

Diskusia s diplomatom z veľvyslanectva USA

V stredu 7. júna sa študenti Gymnázia v Púchove stretli s p. Richardom Trayom Lyonsom, zástupcom veľvyslanca USA a jedným z kľúčových pracovníkov amerického veľvyslanectva na Slovensku. Na podujatí sa aktívne zúčastnili žiaci 1.-3. ročníka, kvarty, kvinty a sexty.

V úvode stretnutia, ktoré sa odohralo v priestoroch mestského divadla, R. Lyons v krátkej prezentácii predstavil svoju krajinu, prácu amerického veľvyslanectva na Slovensku, služby veľvyslanectva americkým i slovenským štátnym občanom, ale rovnako aj seba, svoje rodisko, prácu a rodinu. Všetkých zúčastnených študentov i učiteľov zaujal svojou úprimnosťou, bezprostrednosťou a rečníckym umením.

Po tomto úvode stretnutia nasledovala vyše hodinová diskusia so študentmi, kedy ho gymnazisti zahrnuli množstvom zvedavých otázok napríklad nielen o práci veľvyslanca, možnostiach štúdia v USA či zahraničnej politike, o jeho znalosti slovenčiny, ale aj o tom, ako vníma kultúrne rozdiely či životný štýl obyvateľov USA a Slovenska.

Podujatie skončilo po viac ako dvoch hodinách búrlivým potleskom študentov. Mnohí ešte zostali a osobne sa porozprávali s diplomatom, kým mu to čas dovolil. Samotný pán Lyons sa veľmi pochvalne vyjadril o celom stretnutí a skonštatoval, že s takým záujmom študentov a neutíchajúcim prívodom otázok, ako na púchovskom gymnáziu, sa ešte nestretol. Z Púchova odchádzal so slovami, že sa sem rád vráti a dovetkom „It's a cool school“.

Jana Galánková Komorová

☺ ZÁDERY ☺ ZÁDERY ☺ ZÁDERY ☺

p. Rosinová: „No tak keď už ani odpisovať nedokážeš, tak to je pre teba ako študenta koniec!“

p. Rosinová: „Tak čo ja od vás dnes môžem chcieť, keď ste všetci chorí?“

Žiačka: „Chorobu.“

p. Súra: „Ja budem stáť tam a ukážem vám rukami a aj zakričím, kedy máte vyštartovať.“

Žiačka: „Ale ja dobre nevidím ani nepočujem.“

p. Kováčová: „Radko, našla som tvoj test zo sekundy, ktorý som stratila!“ (dotyčný Radko je dnes v kvinte)

p. Balalová: „Paulína, v poslednej dobe mi stále skáčeš do reči!“

Žiačka: „Hej, tak posledných 4-5 rokov.“

COMMING SOON ALEBO
V ĎALŠOM ČÍSLE NÁJDETE:
Deň študentstva, Vianoce sa
blížia... Redakčná rada: Natália
Smatanová (šéfredaktorka),
Vaszília Bartošová, Sára Gabri-
šová, Alexandra Tokarčíková
(kvinta), Stela Slemenská, Mar-
tina Bujdáková, Karolína Jan-
nypková, Matteo Hlavoň (2.B),
Soňa Tesařová (1.B). Kontakt:
salomeee@centrum.sk. Odborný
dozor: Martina Boleková.